

вършать. А тези убеждения съ били нѣкога гордостъ и радостъ на живота имъ.

По-рано тъ твърдѣха, че свободата е най голѣмoto благo на човѣшкитѣ общества. Сега наричатъ тая сѫща свобода разюзданостъ. По-рано признаваха сѫда на обществената съвестъ като най-доброто мѣрило за оценка на обществените постѣжки. Сега твърдятъ, че тоя сѫдъ създава анархия.

Ето и третият видъ пъстри люде. Тѣхъ орисницата ги е опѣстрила още при самото раждане. Сѫдбата ги притиска презъ цѣлия имъ животъ. Готови съ да робуватъ комуто и да е. Готови съ да се кланятъ и на истинския Богъ, и на простия идолъ. Цѣлиятъ имъ животъ е изпъстренъ съ пъстри дѣла. И не искатъ и да знаятъ, дали тая тѣхна пъстрота е полезна или вредна. Нито съ способни, нито съ навикнали да внимаватъ въ сѫщността на работите. Не имъ трѣбва да се вдълбочаватъ. Стига да запазятъ просешкия коматъ, който сѫдбата имъ подхвърля.

*

Всички тия три вида пъстри люде съ еднакво вредни — всѣки въ своята срѣда. Все пакъ вторитѣ и третитѣ възбуджатъ у насъ известно съжаление, защото съ роби, носятъ бремето на своето отстѣпничество, безъ да се ползвуватъ отъ особени блага. За награда на тази имъ отрицателна услуга, сѫдѣтъ на историята ще ги мине мѣлчаливо.

Ф. Н.

Обичай близкия си, както себе си.

Твърде естествено е да обича човѣкъ самъ себе си.

Често пожти ти си недоволенъ отъ себе си. Въпрѣки това ти не губишъ търпение, снизходителенъ си, лѣкувашъ се, грижишъ се, обичашъ се. Скърбишъ кога си боленъ.

Сѫщо такъвъ трѣбва да бѫдешъ и къмъ близкия си: търпеливъ, снизходителенъ, и внимателенъ.

Това, което желаешъ на себе си, трѣбва да желаешъ и на близните си.

Ти желаешъ удобно легло. Пожелай такова и на твоя братъ. Искашъ да бѫдешъ почитанъ. И твоите близки желаятъ сѫщото. Искашъ да имашъ свободно време, за да се погрижишъ за свое то духовно усъвършенствуване. И другите желаятъ сѫщото. Искашъ децата ти да научатъ нѣщо хубаво. И другите люде иматъ сѫщото желание: